

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ. ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ιανουάριος 2022

Έτος 11^ο - Τεύχος

112

Διεύθυνση:

Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος

Τηλέφωνο:

210 8141919

site:

www.agios-stefanos.gr

email:

grammateia

@agios-stefanos.gr

fb:

Enoria Agiou Stefanou

Περιεχόμενα

Α) Σπουδαία

πρόσωπα της Αγίας
Γραφής (Π.Δ.)

Β) Λειτουργική

ορολογία

(ΛΖ' μέρος)

Γ) Το Μέγα

Γερωνικόν

Δ) Αγία Μερόπη

Ε) Ακολουθίες μηνός

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ

ΤΗΝ

ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΗ

ΤΟΥ

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑΚΟΥ

ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟΥ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ

ΒΑΡΒΑΡΑΣ

ΜΗΝ ΠΕΤΑΤΕ

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΜΑΣ

ΚΑΠΟΙΟΣ

ΑΛΛΟΣ

ΙΣΩΣ ΤΟ

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ

ΤΟ ΜΕΛΕΤΗΣΕΙ

Έπιμέλεια

Σύνταξη

π.Χρ.Θ.

Α) Γνωριμία με την Αγία Γραφή

«Μετά από την ανάγνωση των Γραφών, να αναγινώσκεις και τους θείους Πατέρες που είναι ερμηνευτές των Γραφών...διότι οι Πατέρες, αναπτύσσοντας τα κρυμμένα νοήματα των Γραφών φωτίζουν το νοῦ και κάνουν να γνωρίζεις εκείνα που πριν δεν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου του Άγιορείτου, Συμβουλευτικόν Έγχειρίδιον)

Έρμηνεία του Έξαψάλμου

(Ίερεμίας Φούντας Μητροπολίτης Γόρτυνος και Μεγαλουπόλεως)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η παρούσα μικράεργασία είναι μία ερμηνευτική απόδοση σε κηρυκτική μορφή των Ψαλμών του Έξαψάλμου. «Έξάψαλμος» είναι οι έξι Ψαλμοί που διαβάζονται στην αρχή της Ακολουθίας του Όρθρου. Η λατρεία της Εκκλησίας μας είναι υπέροχη, είναι θεόπνευστη! Μόνον εμείς οι Όρθόδοξοι έχουμε τέτοια λατρεία και κατά μία ερμηνεία – πολύ σωστή βέβαια – λεγόμαστε «Όρθόδοξοι», επειδή «ορθά» «δοξάζουμε» τον Θεό. Οι αίρετικοί, επειδή δεν έχουν σωστό Θεό, δεν έχουν και σωστή λατρεία.

Γιὰ να είναι όμως η λατρεία μας απολαυστική, πρέπει να εννοούμε τί λέγεται σ' αυτήν. Γι' αυτό και θεωρούμε ως λίαν απαραίτητα τα ερμηνευτικά κηρύγματα επί των ιερών αναγνωσμάτων και των τροπαρίων της λατρείας μας, για να εννοεί ο ευσεβής λαός μας τα ακουόμενα σ' αυτήν. Δεν θεωρούμε καθόλου σωστό το να αποδίδουμε τάιερὰ Άγιογραφικά Άναγνώσματα της λατρείας μας σε μετάφραση, με την δικαιολογία ότι ο λαός μας δεν τα εννοεί. Εάν είναι αλήθεια, και είναι αλήθεια βέβαια, ότι ο λαός δεν εννοεί τα Ίερά Άναγνώσματα, ως τοῦ δώσουμε τήν ερμηνεία των Άναγνωσμάτων αυτών, όπως έτσι έκαναν οι Άγιοι Πατέρες μας. Οι Άγιοι Πατέρες δεν μετέφρασαν τά κείμενα, για να τα εισαγάγουν έτσι μεταφρασμένα στην λατρεία, αλλά, όπως τό βλέπουμε και τό απολαμβάνουμε στά έργα τους, ερμήνευαν τά κείμενα σε σειράόμιλιων τους προς τους πιστούς. Έπειτα, όπως τό εννοούμε καλά, και μέ τήν μετάφραση ακόμη των ιερών κειμένων δεν γίνονται κατανοητά αυτά. Κατανοητό τό ιερό κείμενο τό κάνει ή ερμηνεία.

Είναι λυπηρό, είναι πολύ λυπηρό, τό παρατηρούμενο σε εμάς ότι τά κηρύγματά μας δεν είναι ερμηνευτικά, αλλά είναι κηρύγματα που λίγο ή πολύ λέγουν τό να είμαστε καλοί άνθρωποι με καλή συμπεριφορά στην κοινωνία. Ατά τά κηρύγματα όμως, ή και τά όμοια μέ αυτά, δεν μορφώνουν θεολογικά τους χριστιανούς μας, δεν τους κάνουν επιθυμητάς της Αγίας Γραφής και της διδασκαλίας των άγιων Πατέρων και δεν τους μαθαίνουν, τέλος πάντων, τήν Όρθόδοξη Πίστη, για να τήν όμολογήσουν έπειτα αυτήν μέ δυναμισμό στους αίρετικούς, που μπλέκονται στα πόδια τους.

Τήν ανάγκη να διδάσκονται οι χριστιανοί μας στο κήρυγμα τά Ίερά Άναγνώσματα της Αγίας Γραφής ή τουλάχιστον τά αναγνώσματα, που ακοῦμε στην θεία Λατρεία, τήν έτόνιζε επίμονα, και γραπτώς και προφορικώς από της έδρας, ο μακαριστός Καθηγητής μας Βασίλειος Βέλλας. Η παρότρυνση αυτή του άειμνήστου Διδασκάλου όμίλησε δυνατά στην ψυχή μου από τά πρώτα έτη της κηρυκτικής μου διακονίας και πολύ συχνά, και σε μορφωμένα αλλά και σε λαϊκά ακροατήρια, έκανα τοιαῦτα κηρύγματα, τά όποια έβλεπα ότι ευχαριστοῦσαν ιδιαίτερα τους ακροατές. Επιθυμῶ να δώσω και γραπτώς μερικά τοιαῦτα κηρύγματα και αρχίζω από τό ιερό Ψαλτήριο. Ως βοηθήματά μου χρησιμοποιῶ τά υπάρχοντα ερμηνευτικά βοηθήματα στο βιβλίο των Ψαλμών (βλ. βιβλιογραφία στο ιερό βιβλίο στην Έρμηνευτική Σειρά της Παλαιᾶς Διαθήκης, Έκδοση Άδελφότητος Θεολόγων «Ο ΣΩΤΗΡ»), ιδιαίτέρως όμως χρησιμοποιῶ τό βιβλίο του Διδασκάλου Βασιλείου Βέλλα ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΨΑΛΜΟΙ.

Συνεχίζεται....

Β) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή της Εκκλησίας μας

Λειτουργική όρολογία [κατ' αλφάβητον λειτουργικό λεξικό] (ΛΖ' μέρος)

Μ

Μνημόσυνο(ν). (συνέχεια)

Πάντως οι συγκεκριμένοι λόγοι, πού συνηγορούν στη θετική επίδραση των Μνημοσύνων επάνω στις ψυχές είναι οι εξής:

Ἡ ἐνότητα τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ δηλ. τῆς Ἐκκλησίας, στρατευομένης καὶ θριαμβευούσης ἢ ὁποῖα μᾶς προτρέπει, κατὰ τὴν τέλεση τῆς θείας Εὐχαριστίας νὰ προσευχόμεσθε ὄχι μόνον ὑπὲρ τῶν ζώντων ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων.

Τὸ ἔλεος καὶ ἡ ἀγαθότητα τοῦ Θεοῦ, πού ἐπιθυμεῖ νὰ σωθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, συνηγορεῖ γιὰ τὴν ὠφέλεια πού προέρχεται ἀπὸ τὰ Μνημόσυνα στὶς ψυχές.

Ἡ παράδοση τῆς Ἐκκλησίας ἢ σχετική μὲ τὸ ζήτημα πού ἐφαρμόζει τὴν πράξη τῶν Μνημοσύνων ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους χρόνους.

Ἡ παράδοση τῆς μέσης καταστάσεως τῶν ψυχῶν δίνει τὴ δυνατότητα μιᾶς «ὀνήσεως» σὲς ψυχές, χωρὶς νὰ ἀναιρεῖ τὴν κρίση πού θὰ γίνῃ κατὰ τὴ Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ.

Γιὰ τὸ πότε πρέπει νὰ γίνονται τὰ μνημόσυνα οἱ Διαταγές τῶν Ἀποστόλων (ἔργο τοῦ Δ' αἰῶνα μ.Χ.) παραγγέλλουν νὰ τελοῦμε μνημόσυνα ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, τὴν τρίτη, ἐνάτη, τεσσαρακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τὸν θάνατό τους καὶ κάθε χρόνο.

Ἡ σημασία αὐτῶν τῶν ἡμερῶν εἶναι ἡ ἐξῆς:

Ἡ τρίτη ἢ μέρα ἂν τιστοιχεῖ στὴν τριήμερη ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ γίνονται τὰ Μνημόσυνα τότε καὶ πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τὴν ἐνάτη ἡμέρα ἐπειδὴ μᾶς ὑπενθυμίζουν τὰ ἐννέα τάγματα τῶν Ἀγγέλων μαζί μὲ τὰ ὁποῖα εὐχόμεσθε νὰ συγκαταριθμηθεῖ καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ κεκοιμημένου.

Τὸ τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τελεῖται, ἐπειδὴ σὲ σαράντα ἡμέρες ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση, ἀναλήφθηκε ὁ Κύριος στοὺς οὐρανοὺς, ἀλλὰ καὶ ἐπειδὴ οἱ Ἰσραηλίτες πένθησαν τὸν Μωϋσῆ γιὰ σαράντα ἡμέρες.

Τὰ τρίμηνα, ἐξάμηνα καὶ ἐννεάμηνα Μνημόσυνα τελοῦνται πρὸς τιμὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος.

Τὰ ἐτήσια τέλος τελοῦνται ὡς ἐπέτειος τοῦ θανάτου, πού θεωρεῖται ἀπὸ τὴν

Ἐκκλησία μας καὶ ὡς γενέθλια ἡμέρα τῆς νέας καὶ αἰωνίας ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Εἶναι γνωστὸ πὺς ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἔχει ὀρίσει νὰ τελοῦνται κοινὰ Μνημόσυνα τὰ δύο Ψυχασάββατα, δηλαδὴ τὸ Σάββατο πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρουστος καὶ τὸ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς. Σ' αὐτά, μνημονεῖ κάθε ἄνθρωπο ἀνεξαιρέτως, «ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ μέχρι τοῦ νῦν».

Ὅμως καὶ κάθε Σάββατο τοῦ ἔτους ἡ Ἐκκλησία μας, τὸ ἔχει ἀφιερῶσει στοὺς κεκοιμημένους καὶ δέεται ὑπὲρ αὐτῶν πρὸς τὸν Θεό.

Στὸ ἐρώτημα πὺς πρέπει νὰ γίνονται τὰ Μνημόσυνα, ἐπιγραμματικὰ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε πὺς πρέπει νὰ γίνονται συνδεδεμένα μὲ τὴ θεία Εὐχαριστία καὶ μὲ φιλανθρωπία καὶ ἐλεημοσύνη, ὅπως γινόταν ἀνάκαθεν.

Γιὰ τὸν τρόπο αὐτό, ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος ἀναφέρει: «Ἄς κλαῖμε λοιπόν, αὐτοὺς -τοὺς πλούσιους κεκοιμημένους- ἄς τοὺς βοηθοῦμε ὅσο μπορούμε. Ἄς ἐπινοήσουμε γι' αὐτοὺς κάποια βοήθεια, μικρὴ βέβαια, ὅμως ἰκανὴ νὰ βοηθήσει. Πῶς καὶ μὲ ποῖο τρόπο; Καὶ οἱ ἴδιοι νὰ προσευχόμεσθε, νὰ προτρέπουμε καὶ ἄλλους νὰ προσεύχονται γι' αὐτοὺς, νὰ δίνουμε συνεχῶς στοὺς φτωχοὺς πρὸς ὠφέλειά τους. Τὸ πρᾶγμα ἔχει κάποια παρηγοριά. Διότι ἄκουγε τὸν Θεὸ πού λέει: «Θὰ ὑπερασπίζω ἅ τὴν τὴν πόλη πρὸς χάρη μου καὶ πρὸς χάρη τοῦ Δαβὶδ τοῦ δούλου μου» (Δ' Βασ. κ' 6). Ἐὰν ἡ ἀνάμνηση μόνο του δικαίου ἔχει τόση δύναμη, ὅταν γίνονται καὶ ἔργα ὑπὲρ αὐτοῦ, πῶς δὲν θὰ ἔχει δύναμη; Δὲν θεσπίστηκαν αὐτὰ τυχαῖα ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους, π' νὰ θυμόμαστε, δηλαδὴ, αὐτοὺς πού ἔφυγαν ἀπὸ τὴ ζωὴ, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν φρικτῶν μυστηρίων. Γνωρίζουν ὅτι γίνεται γι' αὐτοὺς πολὺ κέρδος, πολλὴ ὠφέλεια. Διότι, ὅταν στέκεται ὁ λόκληρος λαὸς μὲ τὰ ὑψωμένα χέρια, πῶς δὲν θὰ καθικετεύσουμε τὸν Θεὸ ὅταν προσευχόμεσθε ὑπὲρ αὐτῶν;»¹.

Ἄς ξανακούσουμε ὁ μὴς τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο γιὰ τὸ ἴδιο θέμα: «Πές μου, ἂν κάποιος, πού ἔγινε μισθωτὸς γιὰ εἴκοσι χρόνια συνέβαινε νὰ καταπονθεῖ ἄσκοπα, δὲν θὰ κλάψει καὶ δὲν θὰ θρηνήσει καὶ δὲν θὰ θεωρηθεῖ ὅτι εἶναι ἐλεεινότερος ἀπὸ ὄλους; Καὶ ὁ ἁμαρτωλὸς σ' ὅλη του τὴ ζωὴ

καταπονήθηκε ἄσκοπα καὶ οὔτε μιὰ μέρα ἔζησε γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ γιὰ τὴν τρυφή, τὴν ἀσέλγεια, τὴν πλεονεξία, τὴν ἁμαρτία, τὸν διάβολο. Αὐτόν, λοιπόν, δὲν θὰ τὸν θρηνήσουμε πές μου; Δὲν θὰ προσπαθήσουμε νὰ τὸν ἀρπάξουμε μέσα ἀπὸ τοὺς κινδύνους; Διότι εἶναι δυνατόν, εἶναι δυνατόν ἂν θέλουμε, νὰ γίνῃ ἐλαφρῶν ἢ τιμωρία σ' αὐτόν. Ἄν, λοιπόν, κάμνουμε συνεχεῖς προσευχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ, ἂν δίνουμε ἐλεημοσύνη κι' ἂν ἀκόμη ἐκεῖνος εἶναι ἀνάξιος, ὁ Θεὸς θὰ δείξει τὸ ἔλεός Του σ' αὐτόν. Ἄν γιὰ χάρη τοῦ Παύλου διέσωσε ἄλλους (Πράξ. κζ' 24) καὶ γιὰ χάρη ἄλλων δείχνει εὐσπλαχνία γιὰ ἄλλους, πῶς δὲν θὰ κάνει τὸ ἴδιο καὶ γιὰ μᾶς; Ἀπὸ τὰ χρήματα ἐκεῖνου, ἀπὸ τὰ δικά σου, ἀπὸ ὅπου θέλεις, βοήθησε. Προσέφερε λάδι, μᾶλλον δὲ νερό. Δὲν ἔχει δικές του ἐλεημοσύνες νὰ ἐπιδείξει; Ἄς εἶναι συγγενικές. Δὲν ἔχει νὰ παρουσιάσει τίς δικές του ἐλεημοσύνες; Ἄς δείξει ἐκεῖνες πού ἔγιναν γι' αὐτόν. Ἔτσι ἡ σύζυγός του μὲ θάρρος θὰ παρακαλέσει τὸν Θεὸ γι' αὐτόν, ἐφ' ὅσον κατέθεσε λύτρο γι' αὐτόν. Ὅσων περισσοτέρων ἀμαρτημάτων εἶναι ὁ πεύθυνος, τόσο μεγαλύτερη ἀνάγκη ἐλεημοσύνης ὑπάρχει γι' αὐτόν. Ὅχι μόνον αὐτό, ἀλλὰ διότι ἡ ἐλεημοσύνη δὲν ἔχει τὴν ἴδια δύναμη, ἀλλὰ πολὺ μικρότερη. Διότι, δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα, νὰ κάνει κάποιος ἐλεημοσύνη ὁ ἴδιος, καὶ νὰ κάνει ἄλλος αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅσο, λοιπόν, μικρότερη εἶναι αὐτή, τόσο μεγαλύτερη κατὰ τὸ ποσό ἄς τὴν προσφέρουμε. Ἄς μὴν ἀσχολοῦμαστε μὲ στολίδια τάφων καὶ μὲ ἐντάφια. Προστάτεψε τίς χῆρες, αὐτὸ εἶναι τὸ σπουδαιότερο ἐντάφιο. Πές τὸ ὄνομα, ζήτησε νὰ κάνουν ὅλες τίς δεήσεις καὶ τίς ἐκεσῆς ὑπὲρ αὐτοῦ. Αὐτὸ θὰ ἐξευμενίσει τὸν Θεό, ἂν καὶ δὲν ἔγινε ἀπὸ αὐτόν ἡ ἐλεημοσύνη, ἀλλὰ ἄλλος γίνεται ἄτιος ἐλεημοσύνης γι' αὐτόν. Καὶ αὐτὸ εἶναι νόμος τῆς φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ. Καὶ στίς γυναῖκες χαρίσθηκαν πολλές φορές παιδιὰ, πού δὲν πρόσφεραν αὐτὰ τίποτε. Πολλοὺς δρόμους μᾶς ἔχει δώσει ὁ Θεὸς γιὰ τὴ σωτηρία μας, μόνον νὰ μὴν ἀμελοῦμε»².

¹ ΕΠΕ 21, 438-441

² ΕΠΕ 15, 618-621

Γ) ΤΟ ΜΕΓΑ ΓΕΡΟΝΤΙΚΟΝ (ἀποσπάσματα)

ΤΟΜΟΣ Α΄ - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Γιὰ τὴν κατάνυξη

Ὁ μακάριος Ἀθανάσιος, ὁ ἐπίσκοπος τῆς Ἀλεξανδρείας, παρακάλεσε τὸν ἀββᾶ Παμβῶ νὰ κατέβει ἀπὸ τὴν ἔρημο στὴν Ἀλεξανδρεία. Πραγματικά, κατέβηκε ἰαβλέποντας μία θεατρίνα, γέμισαν δάκρυα ἅ μᾶτια του. Ὄταν τὸν ρώτησαν ὅσοι ἦταν κοντά του νὰ μάθουν γιατί ἔκλαψε, εἶπε:

«Δύο πράγματα μὴ ἔφεραν τὰ δάκρυα, τὸ ἓνα ἡ ἀπώλεια ἐκείνης, καὶ τὸ ἄλλο τὸ ὅτι ἐγὼ δὲν ἔχω τόση φροντίδα νὰ ἀρέσω στὸν Θεό, ὅση ἔχει αὐτή, προκειμένου νὰ ἀρέσει σὲ ἀνήθικους ἀνθρώπους».

Ὁ ἀββᾶς Παῦλος εἶπε:

«Μέχρι ὃν λαίμω εἶμαι βυθισμένος σὲ βουῆρο καὶ κλαίω μπροστὰ στὸν Κύριο λέγοντας: Ἐλέησέ με».

Ἐλεγαν γιὰ τὸν ἀββᾶ Σεραπίωνα, ὅτι ἡ ζωὴ του ἦταν σὰν ἐνὸς πουλιοῦ. Δὲν ἀπόκτησε ποτὲ κανένα πρᾶγμα τοῦ κόσμου αὐτοῦ οὔτε ἔμεινε σὲ κελί, ἀλλὰ τυλιγμένος ἓνα σεντόνι καὶ κρατώντας ἓνα μικρὸ Εὐαγγέλιο τριγυροῦσε ἔτσι σὰν νὰ μὴν εἶχε σῶμα. Πολλὲς φορές τὸν ἔβρισκαν νὰ κάθεται στὸν δρόμο ἔξω ἀπὸ ἓνα χωριὸ καὶ νὰ κλαίει γοερὰ καὶ τὸν ρωτοῦσαν:

«Γέροντα, γιατί κλαῖς ἔτσι;»

Κι ἐκεῖνος τοὺς ἀπαντοῦσε:

«Ὁ Κύριός μου, μοῦ ἐμπιστεύθηκε τὰ πλούτη του, ἀλλὰ ἐγὼ τὰ ἔχασα, γι' αὐτὸ θέλει νὰ μὲ τιμωρήσει».

Ἐκεῖνοι, σὰν τὸν ἄκουγαν, νόμιζαν ὅτι μιλάει γιὰ χρυσάφι καὶ πολλὲς φορές τοῦ ἔριχναν ἓνα κομμάτι ψωμί καὶ τοῦ ἔλεγαν:

«Ἀδελφέ, δέξου το αὐτὸ καὶ φάε, ὅσο γιὰ τὰ πλούτη ποὺ ἔχασες, ὁ Θεὸς ἔχει τὴ δύναμη νὰ σοῦ τὰ στείλει».

Καὶ ὁ Γέροντας ἀποκρινόταν: «Ἀμήν».

Εἶπε ἡ ἀμμᾶς Συγκλητική:

«Αὐτοὺς ποὺ πρωτοέρχονται στὸν Θεὸ τοὺς περιμένει ἀγῶνας καὶ κόπος πολὺς, ὕστερα ὅμως ἀκολουθεῖ χαρὰ ἀνείπωτη. Ὅπως ἀκριβῶς αὐτοὶ ποὺ θέλουν ν' ἀνάψουν φωτιά, στὴν ἀρχὴ καπνίζονται καὶ τὰ μᾶτια τους δακρῦζουν ἰακατόπιν πετυχαίνουν αὐτὸ ποὺ θέλουν. Καὶ μάλιστα ἡ Γραφὴ λέει, «ὁ Θεὸς μας εἶναι φωτιά ποὺ κατακαίει».

Ἔτσι πρέπει κι ἐμεῖς τὴ θεϊκὴ φωτιά νὰ τὴν ἀνάψουμε μέσα μας μὲ δάκρυα καὶ κόπο».

Εἶπε ὁ ἀββᾶς Ὑπερέχιος:

«Ὁ μοναχὸς τὴ νύκτα τὴν κάνει μέρα ἀγρυπνώντας καὶ ἐπιμένοντας στὴν προσευχὴ. Ἔτσι κατανύσσοντας τὴν καρδιά του χύνει δάκρυα καὶ ἐπικαλεῖται ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἔλεος».

Δ) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἅγιος Βασίλειος ὁ Μέγας, 1 Ἰανουαρίου

Ὁ Μέγας Βασίλειος εἶναι τόσο γνωστὸς ὅσο λίγοι Ἅγιοὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἀλλὰ καὶ τόσο παρεξηγημένος ὅσο ἐλάχιστοι. Ἐνῶ ἦταν ἓνας ἀσκητὴς Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος ἐκοιμήθη σὲ ἡλικία μόλις σαρανταενέα ἐτῶν, τὸν παρουσιάζουν σὰν ἀσπρομάλλη γέροντα, καλοζωῖσμένο, ντυμένο μὲ τὰ χρώματα τῆς «Κόκα-Κόλα».

Ὁ ἅγιος Βασίλειος εἶναι ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους ἀστέρες τοῦ νοητοῦ στερεώματος τῆς Ἐκκλησίας, ποὺ ἔλαμψε τὸν 4ο αἰῶνα μ. Χ. καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ λάμπει, νὰ φωτίζει καὶ νὰ μιλά στὶς καρδιὲς ὄλων ἐκείνων ποὺ ζητοῦν τὶς πρεσβεῖες του καὶ μελετοῦν τὰ συγγράμματά του. Γόνος τῆς ἀγιοτόκου Καππαδοκίας σπουδάσε, κατὰρχὰς στὴν πατρίδα του καὶ μετὰ στὴν Ἀθήνα, ὅλες τὶς ἐπιστῆμες τῆς ἐποχῆς του. Ὄταν τελείωσε ἅς σπουδὲς του ἀποσύρθηκε στὸ πατρικὸ του κτῆμα στὸν Πόντο γιὰ νὰ βιώσῃ τὴν ἡσυχία, ἡ ὁποία, κατὰ τὸν ἴδιο, εἶναι «ἀρχὴ καθάρσεως τῆς ψυχῆς» ἀπὸ τὰ ψυχοφθόρα πάθη. Ἐκεῖ ἔζησε μὲ ἀσκησι, ἀδιάλειπτη προσευχὴ καὶ μὲ τὴν μελέτη τῶν θείων Γραφῶν, μέχρι ποὺ κλήθηκε νὰ διακονῆσῃ τὴν Ἐκκλησία ὡς Πρεσβύτερος καὶ κατόπιν ὡς Ἀρχιεπίσκοπος Καισαρείας. Μὲ τὸ κύρος ποὺ τὸν διέκρινε ἀγωνίσθηκε μὲ σθένος ἐναντίον τῶν αἱρέσεων καὶ συνέβαλε τὰ μέγιστα στὸ νὰ διαφυλαχθεῖ ἀνόθευτη ἡ πίστη καὶ ἀναλλοίωτη ἡ μέθοδος θεραπείας καὶ ὁ τρόπος σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι γνωστὸς στοὺς πολλοὺς κυρίως γιὰ τὴν κοινωνικὴ του δράση, ἡ ὁποία ὅμως ἀποτελεῖ καρπὸ τῆς νηπτικῆς του ζωῆς. Ἡ «Βασιλειάδα», πῶ ἀποτελεῖ, διὰ μέσου των αἰῶνων, πρότυπο ἔργο ἀνθρωπιᾶς καὶ κοινωνικῆς προσφορᾶς, εἶναι δημιούργημα τῆς γλυκύτατης καρδιάς του, τῆς πεπληρωμένης ἀπὸ τὴν χάρη τοῦ Παναγίου Πνεύματος, καρπὸς τοῦ ὁποῖου εἶναι ἡ ἀγάπη. Ἡ ἀνιδιοτελὴς ἀγάπη, ποὺ τὸν «ἐξανάγκαζε» νὰ φθάσει μέχρι τὸ σημεῖο νὰ περιθάλλει καὶ τοὺς λεπρούς, μάλιστα δὲ νὰ τοὺς περιποιεῖται ὁ ἴδιος προσωπικὰ καὶ τὸ πιὸ παράδοξο, νὰ ἀσπάζεται καὶ τὶς πληγῆς τους μὲ τὴν ἴδια ἐλάβεια ποὺ ἀσπαζόταν τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἁγίων. Γιὰ νὰ κατανοηθεῖ τὸ μέγεθος τῆς ἀγάπης καὶ τῆς θυσίας του πρέπει νὰ σημειωθεῖ ὅτι ἡ λέπρα τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν ἀνίατη καὶ μεταδοτικὴ ἀσθένεια καὶ ὅτι οἱ λεπροὶ ζοῦσαν μακριὰ ἀπὸ τὶς πόλεις, διωγμένοι καὶ ἀπομονωμένοι χωρὶς τὴν φροντίδα κανενός.

Ὁ χρόνος εἶναι δῶρο τοῦ Θεοῦ, τὸν ὁποῖο δὲν πρέπει νὰ σπαταλοῦμε ἀσκοπα. Ὁ μέγας Βασίλειος τονίζει πῶς ἂν χάσουμε χρήματα μποροῦμε νὰ ἀποκτήσουμε ἄλλα. Χρόνο ὅμως «ἐὰν ἀπολέσωμεν, ἄλλον εὐρεῖν οὐ δυνάμεθα»! Ὁ χρόνος ἀξιοποιεῖται μὲ τὴν προσευχὴ καὶ τὴν μελέτη τῶν θείων Γραφῶν, ποὺ δημιουργοῦν ἐμπνευση καὶ ὁδηγοῦν στὴν μετάνοια, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιτυγχάνεται ἡ σωτηρία, δηλαδὴ ἡ πραγμάτωση τοῦ σκοποῦ τῆς ζωῆς μας.

Τὸ καλύτερο καὶ ἀκριβότερο δῶρο ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ζητήσουμε ἀπὸ τὸν ἅγιο Βασίλειο εἶναι οἱ θεοπειθεῖς πρεσβεῖες του, διὰ τῶν ὁποίων εἶθε νὰ ἀζιωθοῦμε νὰ γίνουμε μιμητὲς τῆς ὁσίας βιοτῆς του! Ἀμήν!

Ε) Προγραμμα Ακολουθιών Ιανουαρίου 2022

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
Κάθε Τετάρτη και Παρασκευή δέν εὐλογοῦνται στοὺς Ναοὺς μας «Φανουρόπιτες» λόγω τῆς Νηστείας τῶν ἡμερῶν αὐτῶν. Οὔτε Κυριακή.	Οἱ ἐφημέριοι διακονοῦν στοὺς Κοιμητήρι κάθε Σάββατο 11-12 π.μ. (ἐκτὸς ἀπροόπτου)		Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῶν Κυριακῶν θὰ ἀρχίζει στις 6.40 π.μ. καὶ θὰ δλοκληρῶνεται ἡ Θ. Λειτουργία στις 10.00 π.μ.	Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῶν καθημερινῶν θὰ ἀρχίζει στις 6.50 π.μ. καὶ θὰ δλοκληρῶνεται ἡ Θ. Λειτουργία στις 9.15 π.μ.	Οἱ ἀπογευματινὲς ἀκολουθίες τοῦ μηνὸς ἀρχίζουν στις 5.00 μ.μ.	1 Περιτομὴ τοῦ Χριστοῦ Μ. Βασιλείου Ὁρθρος Θ.Λειτουργία
2 ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῶν Φώτων Ὁρθρος Θ.Λειτουργία	3 Ἐσπερινὸς	4 Μεγάλες Ὁρες Θεοφανείων	5 Παραμονὴ Φώτων Ἐσπερινὸς, Θ.Λειτουργία Μέγας Ἁγιασμός *** Μ. Ἀπόδειπνο Λιτὴ & Ἀρτοκλασία Θεοφανείων	6 ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ Ὁρθρος, Θ.Λειτουργία Μέγας Ἁγιασμός *** Ἐσπερινὸς Τ. Προδρόμου	7 Σύναξη Τ. Προδρόμου Ὁρθρος Θ.Λειτουργία	8 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς
9 ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ Φῶτα Ὁρθρος Θ.Λειτουργία	10 Ἐσπερινὸς		<i>Τὸ Πρόγραμμα τῶν καθημερινῶν ἀκολουθιῶν ἐκδίδεται κάθε ἐβδομάδα καὶ ἀναρτᾶται στοὺς πίνακες ἀνακοινώσεων τοῦ Ναοῦ. Δέν καταγράφεται στοὺς περιοδικό μας.</i>			15 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς
16 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ' Λουκᾶ Ὁρθρος Θ.Λειτουργία	17 Ἁγ. Ἀντωνίου Ὁρθρος Θ.Λειτουργία *** Ἐσπερινὸς	18 Ἁγ. Ἀθανασίου Κυρίλλου Ὁρθρος Θ.Λειτουργία				22 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς
23 ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' Λουκᾶ Ὁρθρος Θ.Λειτουργία	24 Ἐσπερινὸς	25 Ἁγ. Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ὁρθρος Θ.Λειτουργία	26 ΑΓΡΥΪΝΙΑ Ἁγ. Χρυσοστόμου 8.00-12.30	27 Ἀνακομιδὴ λειψάνων ἱ. Χρυσοστόμου		29 Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 30 ΚΥΡΙΑΚΗ Τριῶν Ἱεραρχῶν Ὁρθρος Θ.Λειτουργία